

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 74/2026-13

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Libora Duľu a sudcov Ladislava Duditša (sudca spravodajca) a Rastislava Kaššáka v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], zastúpeného SODOMA VULGAN, spol. s r.o., Kominárska 2, 4, Bratislava, proti postupu Mestského súdu Bratislava IV v konaní vedenom pod sp. zn. 17C/12/2023 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa, skutkový stav veci a sťažnostná argumentácia

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 23. januára 2026 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a svojho práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom mestského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 17C/12/2023. Sťažovateľ žiada, aby ústavný súd prikázal mestskému súdu konať v napadnutom konaní bez zbytočných prietahov. Zároveň žiada o priznanie finančného zadostučinenia vo výške 3 000 eur a náhrady trov konania.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ sa žalobou doručenou mestskému súdu 19. júla 2023 domáhal proti Slovenskej republike, v mene ktorej koná Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 10 000 eur s príslušenstvom, ktorá mu vznikla v dôsledku nesprávneho úradného postupu pri transpozícii práva Európskej únie. V napadnutom konaní nebolo do dňa podania ústavnej sťažnosti právoplatne rozhodnuté.

3. Sťažovateľ zrekapituloval priebeh napadnutého konania, pričom poukázal na jeho aktuálnu celkovú dĺžku (2 a pol roka, pozn.) a skutočnosť, že postup mestského súdu je poznačený súvislým obdobím nečinnosti, ktoré trvá od 27. novembra 2024. Podľa názoru sťažovateľa mestský súd mohol konať už počas celého roka 2025 bez ohľadu na sťahovanie súdu, ktoré prebieha od začiatku

roka 2026. Napriek tomu sťažovateľ nemá žiadnu vedomosť o relevantnom konaní mestského súdu. Prejednávaná vec pritom nie je po právnej stránke zložitá. Sťažovateľ už v žalobe poukázal na rozsiahlu judikatúru súdov prvého a druhého stupňa v skutkovo a právne obdobných veciach, teda možno tvrdiť, že právne zložité otázky týkajúce sa napadnutého konania už boli rozhodovacou praxou súdov ustálené. Postup strán konania bol štandardný, strany sporu nespôsobili žiadne prietahy, pričom na strane sťažovateľa bola súdu vždy poskytnutá maximálna súčinnosť pri všetkých úkonoch. Zbytočné prietahy mali byť spôsobené výlučne postupom mestského súdu.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

4. Podstata ústavnej sťažnosti spočíva v tvrdenom porušení označených základných práv podľa ústavy a dohovoru zbytočnými prietahmi mestského súdu v napadnutom konaní, ktorý bol v konaní opakovane nečinný a konal neefektívne.

5. Pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy si ústavný súd osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, pretože v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť. Podľa tejto judikatúry v civilných veciach dĺžka súdneho konania na jednom stupni v trvaní dvoch až troch rokov v závislosti od povahy veci nie je v rozpore s právom na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (napr. Humen proti Poľsku, rozsudok z 15. 10. 1999, body 58 a 69, Calvelli a Ciglio proti Taliansku, rozsudok zo 17. 1. 2002, body 64, 65 a 66).

6. Ústavný súd aj vo svojej judikatúre opakovane pripomína, že nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 46/01, III. ÚS 372/09). Ak ústavný súd pri predbežnom prerokovaní zistí, že namietaný postup všeobecného súdu sa nevyznačuje takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prietahy, sťažnosť spravídla odmieta ako zjavne neopodstatnenú (napr. IV. ÚS 221/05, III. ÚS 126/2010).

7. Ústavný súd preskúmal postup mestského súdu v kontexte uplatnených sťažnostných námietok a po jeho dôkladnom rozbere konštatuje, že mestský súd konal v napadnutom konaní plynulo a v jeho postupe sa nenachádzajú také obdobia kontinuálnej nečinnosti, ktoré by svojou intenzitou mohli byť považované za porušujúce sťažovateľom označené práva. Tvrdenie sťažovateľa, že mestský súd od novembra 2024 je v konaní kontinuálne nečinný, sa neukázalo ako pravdivé, keďže mestský súd aj v priebehu roka 2025 vykonával procesné úkony (aj keď len administratívneho charakteru), ktoré spočívali v doručovaní vyjadrení stranám sporu, okrem iných aj sťažovateľovi. Zo zistení ústavného súdu taktiež vyplýva, že na 23. apríl 2026 je vo veci určený termín pojednávania.

8. Ústavný súd teda uzatvára, že napadnuté konanie trvá ku dňu podania ústavnej sťažnosti 2 roky a 6 mesiacov, čo možno označiť ako dobu hraničnú, avšak s prihliadnutím na už popísaný skutkový stav stále súladnú s obsahom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ktorých porušenie sťažovateľ prostredníctvom ústavnej sťažnosti namieta. Ústavný súd preto odmietol ústavnú sťažnosť podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom

súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ako zjavne neopodstatnenú.

9. Napokon ústavný súd uzatvára, že ak by ďalší priebeh napadnutého konania signalizoval vznik preťahov zo strany mestského súdu, toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej podľa § 55 písm. a) zákona o ústavnom súde, a preto nebráni sťažovateľovi, aby po splnení všetkých zákonných podmienok predložil ústavnému súde novú ústavnú sťažnosť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. februára 2026

Libor Duľa
predseda senátu